

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Péntek

92. szám.

Pest, június 30. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadónál (a Beimelféle nyomdában, aldunator, Piáristák épülete) 1-ső júliustól pedig országuton Kunewaldersházban a kiadónál, vidéken a k. postahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre. Budapestén házhozordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapestén 2 ft 30 kr. vidékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyeért 3 kr. pp. fizettetik.

Pest, jun. 30.

Végre valahára eljött az idő, s előttünk van az eddig csak az álmak országában létező pesti országgyűlés.

Emlékezzünk vissza néhány hónappal. Minő alakban tűnt fel ekkor reményeink e legszebb csillaga.

Azt hittük, hogy a gyűlés Pesten lesz. A követek csak karok és rendek lesznek, legfeljebb a tizenhat városi szavazat hozand be a táblához némi democrata elemet.

És a felelős kormány? Ez ekkor még tulvilági ábránd volt. Legfeljebb azt hittük, lesz egy az országos közmunkákat vezető igazgatónk...

És ime három rövid hó után mennyire eljutottunk.

Nyereményeink és foglalásaink nagyszerűek, azonban kötelességeinket is ezekhez kell mérnünk.

Nem úgy lesz, mint régen volt. Az alsó tábla meghozta a legczifrább határozatokat, de azokat felülről s alulról csak kineveték. Most a mit a képviselők háza mond, azt a nép mondja. Határozatai nem lesznek játék, csillogás, eredménytelen fényezés.

Határozatainak minden sorától a haza boldogsága fog függeni.

És ime előttünk a lélekemelő látvány. A vidék képviselői mindenfelől egymásra érkeznek a fővárosba. A köz helyeken bár merre menjünk, vigasztaló jelenlétükkel találkozunk.

A valódi nemzeti ügy minden reményen felül győzedelmeskedni látszik. A hasonlíthatlanul nagy többség ifju, és uj emberekből áll.

A követek nagy részében ismerőseinkre akadunk. Kedves emléket maga után hagyott arcokra, kikkel egykor ifjabb éveikben vidáman töltöttük jobb perczeinket...

És ezen ifju s bátor elemben van minden reménységünk. Egy tekintet kell rájuk, bennök az eddigi fásztó rendszer ellentétét látandjuk meg.

A francia ventru, s a magyar táblabíró párt morális és számszeréni kevesebbségben lesz. A reactio emberei ki fognak füstöltetni.

Hanem tán egy kevésé nagyon is optimistakodunk?

Nem hisszük. A jó ég ne vegye panaszképen de erre átkozottul kevés hajlanunk van.

Optimisták csak egy pontban vagyunk, abban tudniillik, hogy határtalan bizodalommal vagyunk a magyar faj romolhatlan rugékonyságában.

Még az egykori karok és rendek táblája is, melyre pedig az idegen szellemü aristocratia corumpáló lelke mély hatással, fényes példája volt, hogy a magyar elem mint a gyémánt romolhatlan.

És hogy e szép faj, oly hosszú időig Europa csillagai közül letűnve tartatott, azon áruló politicának tulajdonítható, mely felettünk három század óta uralkodott.

E politica, minden következményeiben folytonosan oda irányozta működéseit, hogy erönk nyugalomban tespedjen, hogy a magyar azt higgye, hogy ő csak elnyomóinak szárnyai alatt élhet meg.

A politica, mely marczius óta felettünk uralkodik, lényegben különbözik a régítől, azonban óriásilag távol van attól, melyet e nemzet magának követelhet.

Az uj, bátor és férfias politicát megalapítani, szép feladatul a jelen gyűlésnek van felhagyva.

A jelen a szó teljes értelmében csak átmeneti állapot, miként lesz az is, mely utána következni fog, míg eljő ama költőileg szép kor, melyben a tiszta democratia minden következményeiben feltűzendü uj lobogóját.

Nekünk ezen nagy rést ifjakkól álló gyülekezetben nagy reményeink vannak helyhezve.

És minket reményeinkben legtávolabbról sem korlátoz az, hogy a képviselők nagy többsége oly feltétellel jött, hogy a jelen politicát erősen támogatni fogja, mert sokkal hamarabb mint sem gondolnok, elő fog tűnni e politicának hasznavehetlensége.

És e perczen a képviselőktől csak azt fogjuk kívánni, hogy magyarok legyenek.

Ez pedig már úgy van.

Mi nem félünk, hogy a magyar nemzet valódi érzelme a kételkedők, halasztgatók s kényelem szeretők tevéketlenségén erőt ne tudjon venni.

Nem félünk, hogy valamely ne tán ámitó kormány, magának hivatalokkal sigéretekkel lekenyerezett többséget tudjon mesterkéltén összeszerkezteni.

Nem félünk, hogy fentarthassa magát egy ministerium, mely a többséggel czimboraságban akarna élni, hogy aztán a nemzet ügyei privát helyeken ebédek és conferentiák alatt elintéztetve, a nyilvános vita csak satira legyen.

Az ifju párt bele fog vágni nemzeti lételünk életkérdéseibe, és nem fogja lekonyult orral tűrni, ha a magyar nemzetet lealacsonyítás történik.

Nem lesz oly többség, mely a magyar nemzet pritchard ügyeit a táblabírói dologtalanság, vagy hivatal-ígéretkedviért magán gyalázatosan rajta száradni engedje.

Nem lesz többség, mely nemzeti méltóságunkat egy nyomoru ellenség röhögő kaczájának kitegye.

Pedig jelenleg így vagyunk. Hiszen majd elő fognak hozatni a ministerialis politika gyümölcsei.

Három megye gyáva átadása néhány oktalan lázzangó kedviért, főkép midön ezen megfoghatlan capitulationnak, mint előre lehetett látni, semmi eredménye sem lett.

Meghalljuk történetét, mint rabolták raktárainkból, orrunk elől, a ministerium keze alól a temérdek posztót, s egyéb hadi szereket.

Lesz alkalmunk bámulni, hogy a haza kellő szivében, daczára az egymásután érkezett királyi kéziratoknak egy ezredes, a magyar ministeriumot el nem akarja ismerni.

Szemünk, szánk eláll, midön rá jön a sor, mint van kezelve pénzügyünk, hogy a vámokból bejövő, s minket illető jövedelmek, most is a német zsebébe folynak.

Megkérdehetjük, mint hajtotta végre a ministerium a törvény azon rendeletét, mely szerént a magyar katona-hivatalokrai kinevezések a felelős magyar minister ellenjegyzése mellett történjenek.

Nagy leczkéket fogunk kapni. Nagy leczkét, melynek értelme az lesz, hogy némelly népszerű, s nagy bölcseségü kormányférfiakra azt mondandjuk: nem mind arany az mi fénylik.

E kérdéseket nem lehetend elsimitani.

Hát még midön a mulasztásokról s a félszeg, fonák, s nemzeti jellemünkkel ellenkező irányban követett intézkedésekről lesz szó!...

Kivánatos volna azonban, hogy e kikerülhetlen viharok sebesen és csendesen vonuljanak el.

És nemzeti uj politicánk fényes hajnala minél előbb felderüljön.

Követ választások:

— Pest megye részéről: abonyi kerület Teleki Lászlót, Dunavecse Hajós József. Dabas Halász Boldizsár.

Ez utóbbit illetőleg következő tudósítást vettük. Szerkesztő.

Nálunk ugyancsak zsákban árulták a macskát. A papok, s a hozzá tartozók uton útfélen e névre taníták az embereket Zlinszki.

Bizony nem is könnyű, ezt a makranczos nevet betanulni.

Hanem azok, a kik mindig azt mondták: Zlinszki: eszökbe se volt hogy Zlinszki, hanem mikor azt mondták Zlinszki; azt értették alatta hogy Körnöczy.

Bizony, bizony karakán dolog midőn az ember nem mert a maga nevével fellépni.

Aztán hallotta ez az ember valaha hogy Dabason csak csösz is lehessen valaki ki nem e költői nevet viseli: Halász, Dabason a Halászok ősi fészkeben egy Körnöczy... bizony sok körnöczyre volna szükség, hogy egy Körnöczy megválasztassék, mind a mellett hogy vagy huszonöt darab pap a tótoknak és sváboknak azt, mondta hogy a magyarok kiakarják őket kergetni.

Szerkesztő: Igyék ön egyet a sasban a mi követünk egészségére: És legyen jó reménységben, Bódi polgártársunk nem lesz olyan megrögzött ministerialis, mint a millyennek látszik; a fiu egy kicsit önféjű s ez jóra mutat.

Isten önnel. Jöjjön ki ön egyszer közibünk. Elvisszük önt a dabasi köztelekbe. Oh, ön itt felségesen fogja magát érezni, mert a dabasiak mind egy lábíg olyan republicanusok, mint a pinty. Gömörből.

Putnoki kerület. Hevesi Bertalan. Megjárja. Kishont, Kubinyi Ödön. N. m. különben. Serk, Kubinyi Rudolf: Adorján Boldizsár ellenében. Papok voltak mellette. Rosnyai kerület, Ragályi Ferdinánd, jó és eszes fiu. A többi Nagy Samuel. Rátkai, Bodon Abrahám. A két utolsó tisztán democratá.

Békésből a radical s az egész intelligentia jelöltje Stummer Lajos ellenében 115 szavazati többséggel Besenyei Károly.

Nógrádi követek:

Pul-Repicz- és Fridecz-szki. Ezekon kívül Kubinyi Ferencz, Horvát Edmund, firtlmagnat.

Kubinyi Ferencz, ismeretes férfiu. A többire nézve Nógrád rosszul viselte magát.

Egy levelezőnk azt írta, hogy Pulszki elválasztásából paszuj se lesz, bizony pedig paszuj lett abból.

Krassóból: Murgu Euphim. Joaneszko István, Vlád Alajos. Ez utóbbi barátunk, és tizenhárom próbás radical.

A mai Közlöny e következő választásokról értesít.

Mármaros: Mihályi Gábor. Szoplonczay József. Selevér Elek. Mán József. Asztalos Pál.

Jászkunságban. Pap Mór. Illési János. Gózon Imre. Nagy Károly (Petőfi ellenében.)

Szakolcza: Vagyon Antal.

Hajdúvárosok. Kovacs Miklós, még nem ismerjük. Molnár György, tisztán democratá.

Zemlyén: Kazinczi Gábor. Eljen! Senyey Pál. Szirmai Ödön, Budai András. Molnár József. Szirmai József. Lónyai Gábor.

Fest jun 30.

Ma éjjeli 12 óra tájban leend három hava, hogy az első magyar felelős független ministerium megerősítéséről szóló ki. leiratot — a szorongás és haljoslatu előérzetek minden nemei közt várva — megkaptuk.

A leiratot országosan tisztelt férfiak a nemzet osztatlan bizalmával felruházott ministerek hozák közünkbe, kiknek meglepedést mutató arcaik, bizalmat hirdető szavaik, a nagy tömeg öröme fogékony kedélyét reményteljes éjlenekre ragadák, szorongásait a meglepedés vidám kitöréseivé változtaták át.

Az általános öröm, a ragados lelkesülés ránk sem téveszthető el hatását, mi is neveltük az éljendörgéseket, s önkénytelenül is el altatok a leirat szembeötölő hiányai feletti némely félelmeinket, s erővel igyekeztünk magunkkal elhitetni: hogy szorongásaink csupa kislelkűségből származnak és alapnélküliek.

Még ekkor lelkeinkre elhatározó befolyást gyakorolt azon tudat, hogy ministereink e hazának legnépszerűbb, legszabadelvűbb és próbáltabb férfaiából állanak, kiknél méltobbakra e hon sorsa feletti örködés nem biztathatott volna.

Még akkor minden, akaratlanul is fölmerülő, kételyeinket azon végmegjegyzéssel oszlatok el, hogy majd gondoskodnak erről és amarról azon férfiak, kik míg hatalom ellen kelle is küzdeniök, olly erélyesek, kitartók és következetesen szilárdak voltak; még akkor rábeszéltek magunkat, hogy a szentesített törvények fogyatkozásait majd helyre ütik a hatalomra lépett néhai erélyes oppositio vezerei.

Amaz időben ábrándokban éltünk, mellyekből csak hamar kigyógyulánk, és fájdalmas valóra ébredtünk.

A lehozott törvényeknek csak hiányos részei mentek teljesedésbe; jobb felök alkalmazását, kifejtését a kegy és hivatal osztogatás részegítő élvezete háttérbe szorítá.

Egy csoport koldust láttunk utcáinkon tolongani, kik hivatalért rimánykodtak, megtagadván előbbi életöket, s áruba bocsátván lelköket a fizetni tudónak.

A történezetben nincs rá példa, mi nálunk történt. Az új hatalom a megbuktatottnak embezeit szólitá maga körül. Országos megvetésben élő egyének nyertek országos fontosságú hivatalokat.

A kegyelem szokatlan osztogathatásának mámorában lépé meg ministeriumunkat a kiáltás, hogy „a haza veszélyben van!”

Ekkor eszökbe jutott, hogy a nemzetörtség iránt tán még törvény is van, mellyet nem ártana megolvasni. A nemzet megnyugtatására az alatt ministerialis periodusok halmazában kimondatott, hogy a haza csakugyan veszélyben van, sőt hitelles királyi aláírással erősített rendelettel bizonyították, hogy ök esakudyan magyar felelős független ministerek s Jellasiestól nem szép dolog, hogy nékiek nem engedelmeskedik. Később a láthatár sötétedésire népgyűlést hirdettek s amugy véletlenségéből megindították a toborzást is.

A nemzet lelkes és áldozni kész. Vagyonát és életét ajánlá a ministerium rendelkezésire, csak hogy megmentessék e haza.

És miként használtatott e lelkesedés, minő eljárás volt a toborzásra nézve? — Hagyjuk ezt valamint a véres katonai két estélyeket, mellyek in ultima analysi a ministeriumnak felrovhatok. Hagyjuk ezeket, a tekintetes nemes vármegyék bizalmi deputatiokat küldöttek Pestre és minden jól ment. És hogy állunk most?

Árulok környeznek mindenfelől, Hrabovszky, Csernovics eljárása megfoghatatlan maga a ministerium előtt; a méltóságaitól megfosztott Jellacsics-későre a kiszabott idő után — Innsbrukba megy egy küldöttség élén; a magyarkülminister protestat, hogy ne mind bán fogadtassék el mit meg is nyerve e roppant fontosságú diadal után ünnepi ruhában öltözötten emelé jelenlétivel b. Jellacsicsnak a király és királyné általi elfogadtatását, melynek következése lett, hogy egy főherczeg küldetett békitönek egy jogai védelmében harczolo s egy (a Közlöny engedelmevel) pártos rablo-csapat közé.

Szégyen és gyalázat! Azt gondoljátok tán, hogy a nemzet szemei közzé többé port vethettek, Közlönyi rendeletekkel, melyeket egyenként hoztok le az Insbrucki udvartól? Azt hiszitek tán, hogy a nemzet nem látja azon nyomorult politicit, melynek hadserege phrasissokból, — fegyvere rendeletekkel beirt papirokból áll; mely kétszer erős a szó mezején, mert kétszer gyáva a tettek terén.

Mi meg vagyunk gyözödvé, hogy a nemzeti-gyűlés nem fog hidegen maradhatni a megcsáfolhatatlan factumok, a napnál világosabban kitűnő kapkodási politica, simogató rendszer és tapogató kormányzás látására.

A nemzeti gyűléstől mi erős oppositiot várunk. —

Az a három honapos mumus, mellyel a táblabíró-gyermekek ijesztettnek: t. i. hogy, kit tesszünk a mostani ministerium helyibe, ha az lelépne vagy leléptetnék? már elveszté hatását. A félénk madarak kiösmerek az ijesztő vázt s rája szállva eszik a cseresznyét.

Még pár hetek előtt hidegláz futott át hátaikon ha a Battyáni ministerium visszalépésiről csak hallottak is, ma azonban hidegláz borsodzik át testünkön ha a jelen ministeri politica tovább is fennmaradna. —

A báj, a nymbus, melly a ministeriumot környezé oszlófélben van, s mint a reggeli köd nem sokára felszáll.

E báj, e nymbust eddig is csak egyetlen névnek köszönhető a kormány, s e név: Kossuth.

E név hordozója most kilép vagy — ha ez általánosan állított hir jelenleg még valótlan is — rövid időn kilépend.

Mi meg vagyunk gyözödvé, hogy Kossuth a ministerium ingadozó és határozatlan politicájával egyet nem ért, egyet nem érthet, s közte és collegai közt — tán még egyet kivéve — véleményszakadás van.

És ha Kossuth kilép, megfogják látni, ha valjon lehetséges e még egy más combinatio is?

A ministerium iránti bizalom mértéke 80° reaumur állott. Lépjön ki Kossuth, és az a fagy-pont alá fog szállani. A ministerium egy profon-tement ministerielle nemzeti gyűlésre számol, mi nagyon bisszük, hogy csalódnai fog.

Ez a pesti levegő olly veszedelmes, hogy benne élve, a megyei ember egészen új világban

látja a dolgokat, olly veszedelmes, mellyben a hevesi bizalom szavazók többjei tökéletesen mar-tialisak lettek. A képzeleti mesés nagyság csak távolból ámitja el az együgyüt, a közvetlen szemlélés lehuzza a költött fény lepelt.

Mi szavunkat beváltattuk, és hallgattunk mind eddig, a ministerium irányában, most a nemzeti gyűlés ajtó előtt, s a szabad sajtónak hallgatni vétek lenne. Itélje el a nemzet, ha a kormány politika nem végromlásunk fele visz e.

Csernátoni.

Pest jun. 30. délután.

Kossuth lemondása — nem valosult, de ez nem azt teszi mint némelyek elhitetni akarnák — hogy az egész historia valami alap nélküli hír volt, melyet tán a ministerium politicájával elégedetlen párt terjesztett el; nem, ez csak azt teszi, hogy Kossuth még nem mondott le, vagy is hogy Kossuth még megmaradt.

Hír — és biztosnak tekinthető — hír szerint, a ministerium tegnap és ma délelőtt tartott ülésében elhatározá, hogy az illyr zavargokkal egyezkedni Magyarország méltóságán alolinak tartja, minek következtében — ha mielőbb és feltételek nélkül le nem csendesednek — a fegyver hatalmával fogja őket tartozó kötelességeik teljesítésére szorítani. Elhatározá azt is, hogy Horvátországnak méltányos kívánatai — haszinte harc terén győzetenk is le — a bujtogatok és magokat adott zsoldrsok által félrevezetett — nép, kifognak elégitetni, mert hol tiszta jog forog fen, ott Magyarország senki irányában igazságtalan lenni nem kíván, s jó akaratát Horváth ország iránt még as sem fogná változtatni, ha ezt meghoditni kellene is; Magyarország a 700 adós rokon iránt a győzelem után sem viselné magát hódítóként; de azt soha sem jogja eltérni hogy saját jogai, csorbításával elibe törvények szabassanak, s egyenkedni, pacificatiókba elegyedni egy rablo hordával nem fog. Tüsténti és feltétlen béke vagy nyílt háboru az, mi közt Horvátsországnak választani kell.

Ez a ministeri tanácsnak — hiteles ministerialis hivatalnok által elmondott — határozatának tartalma.

A gondolkodó ember e határozatot vesse egybe a Kossuth lemondása iránti hírrel és vesse egybe a Kossuth lenem mondásával és lehetetlen fel nem kiáltania: „Én bizalmat szavazok Kossuthnak.“

Az érintet ministerialis hivatalnok még egy más igen nagy fontosságú ujságot is tudott.

Tudomás szerint István k. helytartó ma éjjel közlekedési és cultus ministereink kíséretében megérkezett. Ezután nem kellend majd egyik, majd másik ministerünknek Insbruckba szaladgálni. K. helytartónk aláírása minden nemű rendeletekben és törvény javaslatokban a királyéhoz hasonló érvényességgel birand, s az utolagos jóváhagyás feltételétől sem fog függeni.

Néhány hetek előtt e szavak értelmét rövidebb kifejezésben közöltük az olvasóval, s a lap ellen sajtóper rendeltetett el. Itt is áll e szerint, hogy az események óriási haladása — egyébiránt vá-

rosi hír után közölt — szavaink értelmét tulajdonképen szólnak.

Bizalom Kossuth iránt.

Csernátoni.

Polgár szerkesztő!

Kazda és Quis felőli határozatokat, mellyek az orsz. rendőri osztály üléséből közöltettek önnel, olvastam minő jól adta saját modora szerint. Jelenleg egy eseményre van szerencsém önt figyelmeztetni.

Kacsokovics Lajos erőszakolására. mint értünkre esett, repraesentatio fog történni a ministeriumnál, hogy az orsz. rendőri osztály a város rendőrségi hatáskörébe belevág, ők hát utasittatni kívánják ez osztályt, mit pedig Perczel Moricz, osztályfőnök ur eléggé megtesz, s most egy Temesvári becsületes polgártársunk a Magyar király kávéházban mulatott s kérdezősködtek tőle az alvidéki eseményekről, s különösen, hogy való e a Bánátnak Bácskáuak magyarhontóli elszakadása? mire azt válaszolta, hogy most Bécsből utazik s így a legközelebbi eseményeket nem tudja, egyébiránt azt neki megirták volna s kész lenne a ráczok vérében térdig járni mint oda engedné hazáját mire egyik mellékasztalnál ülő rácz megtámadja, te lump, te semmire kellő, hogy mered a ráczokat sértegetni stb. s az ember jelentést tett az orsz. rendőri osztálynál, de illy egyes kihágások a városi rendőrséghez tartozván, oda utasittatott, egy-szersmind e hivatal az illy kihágások elleni erélyes intézkedésre felszólítottatott. Mi fog történni ezen praetensívus hivatal részéről, majd szemmel fogjuk tartani.

Második cantate Bánhidiről.

Bánhidi Albert, makói képviselő jellemrajzának kiegészítéseül, im e következő tanuságos és bélyegző vonások.

Makón népgyűlés volt....

Bánhidi azt igérte a makóiaknak: ha képviselőjüknek választják, ő a nemzetgyűlésen ki fogja vinni, hogy az uraság földjét, legelőjét kiosszák a lakosság között.

Erre egy timár lépett hozzá, megfogta Bánhidi kabátjának a szárnyát, s e következő ildomos phrasist intézte a reménységbeli követhoz:

— Hallja az ur én cserző varga vagyok, és nem utolsó keresetben állok, mert értem a mesterségemet, de az ur mégis taníthatna valamire.

— Mire?

— Hát arra, hogy miképen készítem a bocskor talpat?... mert lássa az ur, fogadom egy fél-esztendő alatt millionaire lennék, ha olyan vastag bőrt tudnék készíteni, mint a minő vastag az ur pofájának a bőre!

Bánhidi erre semmi ellenvetést nem tett, de megfogta a cserzővarga kezét, megrázta azt barátságosan, s miután hogyanlétéről tudakozódott, s a hűledezőt szives jóakaratóról bizonyossá tette, azt kérdezte tőle — „mit iszik? — semmit!“ felelt a timár — koplalok, míg él mint az ur, egy

ilyen ember! — Pedig egy pohár bor... ha meg nem vetné... — Tegye fére!

Ugyan ezen alkalommal az ottani jegyző, egy derék ifju, másfél óráig tartó beszéddel Bánhidi alattomos és nyilvános törvényt és moralitást egyiránt sértő tetteinek elősorolásával dúsan átme-gátpékelt beszéddel világosította volna, e tisztelt ur ellenében az elaltatott népet.

Borzasztó tényeket sorolt elő, adatokkal bebizonyított tényeket, olyanokat, hogy hallására fülíg pirult két bagolytűdővel, és aszalt megy-gyel kufárkodó kofa.

Bánhidi nem pirult! Bánhidi rendületlen maradt, mint a Sionhegye. Bánhidi végig hallgatta a beszédet!

Végre is a ki kifáradt az a mi erélyes jegyzőnk volt, ki, hogy e pirelleses arcz látásától meneküljön, szobájába vonult.

Bánhidi utánna ment. Ugy bánt vele mint a timárral. Megragadta a jegyző kezét, megrázta azt barátságosan, s e szavakat intézte hozzá.

— Derék fiatal ember! még csak most, e percztől becsülöm önt, mert ezáltal azt bizonyította be előttem, hogy bátor és jellemes ifju, a minő pedig e mai világban bizony nagy ritkaság, — örülök!... ha nincs is nagy tudományosságom, de van annál mélyebb emberösmeretem! még egyszer örülök!...

Egy fiatal ember, barátja a jegyzőnek, hűledező tanuja e jelenetnek, összefont karokkal állott, s meredten szemlélte Bánhidit.

— Hát ön miért néz rám olyan meredten? — kérdezte Bánhidi.

— Ember ismeretemet gyarapítom én is! lön a fiatal ember nyugodt felelete.

Ezekhez azt hiszem, nem kell commentár!

Parbleu... Ha végtére ezen cikkért is hozzáj jönne a kegyes Bánhidi, baráti jobbát adná, s meginná velem a Bruderschaftot. Akkor lenne még ám a hadd el hadd.

asboD.

Mimosák.

— A Budapesti Híradó legújabb hír gyánánt írja: hogy Jella csics az illireket egy proclamatióban inti, miképvárják be békén a János főherczeg által eszköz-lendő viszályoknak a magyar és horvát nemzet közti kiegyenlítését. Gut gebrüllt Löwe. Némelyek e kifejezésből a B. P. Híradó antidy-nastialis szellemét akarják kimagyarázni, s titkos egybefüggést lenni állítanak e nyilatkozat, és a kassai Képes Ujság azon hasonlag legújabb i hire közt, hogy Lajos Filep a frankok királya Magyarország egész családjával megérkezett!!!

— Mi az az egyenlőség? Az, hogy a szegény ember a pestbudai hajóhidon most is olly egyenlőn fizeti krajczárját, mint martius előtt, a kaputos pedig mint akkor, ugy jelenleg is in-gyeny passiroz. Vive l'égalité!

— Azt beszélük, hogy a Fischer kioskjábau marqueuri ajkáról elhangzott egyetlen ma-gyarszó minden éjfélkor kísértetni jár s rémes kinézésitől

A város kutyái mogorva némák.
Ugatni félve fejk lehajtják.

Csernátóni.

A oest. Zeitungnak, egy a gőzösen érkezett rendkívüli melléklete következő nagy fontosságú eseményről tudósít:

Párisban f. h. 23. ismét véres mozgalom volt. A zavar délelőtti 11 óra tájban kezdődött s cemmunicus irányúnak lenni látszott. „Mort aux riches!” volt a harczi jelszó. A nemzetörség eleinte a zavargókra tüzelt, de este felé egy része a vive l'empereur! hangoztatokhoz állott. Esti 6 órakor még tartott a harc és a tüzelés, a ki-menetről még mit sem tudhatni.

(Bezeredy Kricsinek édes papája: Bezeredy Mihá!) —

Pápa vidékéről, jun. 28.

Szerkeztő!

A mulkor Bezeredy Kricsi teinsurat mutattuk be azon ígérettel, hogy a tátról sem feledkezendünk meg!

Mann von Wort; ergo heraus, kapucziner! Valamint Zebedeus fiainak Zebedeus, ugy Bezeredy Kricsinek Bezeredy Mihá az édes papája. S hogy zavarba ne jöjünk, a genealogia így áll:

Bezeredy Mihá a papa, Bezeredy Kricsi pedig a filius patris. Varjunak varju fia!

Mihá bácsi, quondam, az az még anno praeterito, irtóztató auctoritás! de még milyen auctoritás? ha valakit meg akartak rezzenteni, csak azt kelle mondani: jön a pápai praefectus!

Ez az ur volt a Bezeredy Mihá!

Parancsolt pedig az egész vármegyének, a főispántól kezdve egész az utolsó szalma komiszáriusig. Maga restaurált, minden embert per tu titulált, őtet pedig hívta a megrémült nép öreg teins urnak!

Politikai hitvallása, az előtt, most és minden koron: Nem egyesült pecsovics! (Pecsovicsius non unitus.) S ha minden pecsovics radically kereszteltetné is magát, ő mogmaradna magnak, lenne solo pecsovicsok közül a pagát ultimo.

Goromba mint a pokrócz, és kevély saját auctoritását következőképen classificálta. Első auctoritás az öreg isten, és utána közvetlen második auctoritás az öreg teins ur, tudni illik ő: a pápai praefectus.

Főbíró korában olyan rend és csend volt járásában, hogy az egerek czinczogatását a szomszéd faluba hallhatták. S ezt, mint egykor Mózsés egy kis vesszővel eszközölte, melly baculus pa-

cisnak Bakonyban pandurpálca a neve! A panduroknak pedig Mihá bácsi parancsolt.

Gyakran emlegette, ha rábiznák a Bakonyban makk helyett Kossuth és a liberalisok lógnának a fákról.

Hagyja el Mihá bácsi, ördögöt sem biznak ezután magára, mert a teins uron csak az a héja, hogy makk nem terem! És ez bizonyára meg is fogna történni, hanem Bezeredy Mihának, recitius . . . Jankónak keresztelte volna a pap.

Legközelebb Veszprémben a gyűlésen beszédében megszakasztották, erre keservesen panaszkodott; hogy nem hallgatják meg őt, ki olly nagy familiából született!!

Ecce! miért nem mondta meg egyszersmind azt is, hogy mi a családi nyavalyája? én ugy hiszem, hogy egy bizonyos neme a hurutnak.

A titulusokért majd megbődul, ha a márcziusi napok olly furcsa dolgokat nem hoznak, folyamodott volna nagyságos czimért, s lett volna belőle: öreg nagyságos ur!

A nyelvészettel is foglalkozik, — óra számra vitatkozik, valljon mellyik van jobban mondva: bornyú vagy borju! magára hagyjuk az egészet.

A kálvinista diákoknak halálos ellenséges és a kálvinistákról egyáltalában azt mondja, hogy bálványimádók! O Mihá! szerencséd hogy megváltultél, — szopos korodban te lettél volna a kálvinisták bálványa!

Még számos bogarait hordhatnók fel Mihá bácsinak, — de ezt akorra hagyjuk, mikor őt mint utolsó incarnatus pecsovicsot verki mellett mutogatják. —

Addig is szolgáljon ismertetésül e néhány sor; mellyeket azon ígérettel fejezek be, ha hitles adatokhoz juthatok, még az öreg apját is bemutatam. Egyik öséről körülbelöl annyit tudok, hogy Rákóczy felakasztatta!

Parlagi Johannes.

Hirdetések.

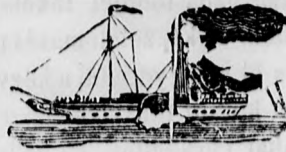
Most jelent meg

Népszava istenszava.

Irta

Táncsics Mihál

Ára 30 p. kr. Kapható minden könyvvarusnál.

Gőzhajók járása

junius hónapban.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győri közlekedéssel.

„ Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, junius 4- és 18-kán pedig Odessával; e közlekedés a Bécsből egyenesen Orsovára menő gőzössel történik.

„ Orsovára minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden második csütörtökön Galacz és Konstantinápoly a török részen)

E gőzösek Orsováról elindulnak minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délután ide megérkeznek.

„ Tittelbe minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Zimony- és Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösek Tittelből minden vasárnap és szerdán délután ide megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

„ Orsovába minden kedden.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózás társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Reimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete). — A vidéken a postahivataloknál.
EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.